DE CURAÇAOSCHE COURANT.

JE MAINTIENDRAI

Deel XIV. ZATURDAG den 28sten JANUARY, 1826. N. 4

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedůwe Wm Lee.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten January 1826.

De ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 20sten January 1826.

BEKENDMAKING.

Wy ondergeteekenden geven hierby kennis, dat wy op den 7den February d. j. by publicke opveiling, op zeer aannemelyke voorwaarde, verkoopen zullen het Huis en Erve staande en gelegen op Karthagena aan de Overzyde dezer Haven in de 4de Wyk onder No. 370, toebehoorende aan den Heer W. van Uytrecht, thans te Suriname wonende.

C. L. VAN UYTRECHT, qq.

A DEVEER, jr. qq.

Mengelingen.

Het volgende fragment over de steden van Pompeï en Herculanum, is het uittreksel van eenen brief van eenen opspoorder der oudheid, hetwelke te vinden is, in een der Nederlandsche Tydschriften van 1825.

Herculanum en *Pompeï* zyn voor de geschiedenis der Oudheid zulke belangryke voorwerpen, dat men, om dezelve wel te bestuderen, er in moet leven en wonen.

Men heeft veel over *Pompeï* geschreven, en men is dikwyls op het dwaalspoor geraakt. Zoo heeft, by voorbeeld, een geleerde, met name Martorelli, zich gedurende twee jaren bezig gehouden, met het schryven van een zeer groot Werk, waarin hy betoogde, dat de glasruiten by de Ouden onbekend waren; en veertien dagen nadat hy zynen foliant in het licht had gegeven, ontdekte men een huis, waar aan alle vensters glasruiten waren. Het is echter waar, dat de Ouden niet veel van schuiframen of vensters hielden; gemeenlyk kwam het licht door de deur; maar by de *Patriciërs* waren er zeer schoone glasruiten in de vensters, zoo doorschynend als ons *Boheemsch* glas, en in plaats van onze dwarsboutjes hadden zy koperen stengen, die vry wat fraayer stonden.

Een reiziger van veel verstand en begaafdheid, die brieven over *Morea* in het licht heeft gegeven, alsmede een aantal andere reizigers, staan verwonderd, dat de moderne Oostersche bouworde volkomen met die van *Pompeï* overeenstemt. By een weinig nadenkens zou die overeenkomst zeer natuurlyk schynen. Al de konsten zyn uit het Oosten tot ons gekomen, men kan dit niet genoeg herhalen voor menschen, die liefhebbery hebben, om zich te oefenen en te bekwamen.

De opdelvingen gaan met yver en orde voort; men heeft onlangs eene nieuwe wyk en voortreffelyke warme badstoven (*thermes*) ontdekt. In eene der zalen hebben drie koperen stoelen van eene geheel onbekende gedaante, die geheel onbeschadigd zyn gebleven, byzonder myne aandacht tot zich getrokken. Op eene derzelve was het geraamte eener vrouw geplaatst, welker armen en hals met juweelen bedekt waren; ook had zy gouden armbanden, waarvan de gedaante reeds bekend was. Ik heb een parelsnoer losgemaakt, dat by uitstek konstig bewerkt was; ik verzeker u, dat onze hedendaagsche Juweliers niets zouden kunnen maken, dat kostelyker en meer naar den smaak zyn zou.

Het is moeyelyk de verrukking te beschryven, welke men gewaar wordt, wanneer men die voorwerpen op de plaats zelve, waar zy zoo vele eeuwen gerust hebben, kan aanraken, voor dat de begoocheling der zinnen geheel weg is. Een der vensters was met zeer schoone glasruiten voorzien, hetwelk men onlangs in het Muzeum te *Napels* heeft geplaatst. Al de juweelen zyn by den koning gebragt.

Pompeï is twintig eeuwen onder de aarde begraven geweest; volken hebben zynen grond betreden; zyne gedenkstukken zyn overeind gebleven, en al zyne sieraden onaangeroerd. Een tydgenoot van Augustus, wanneer hy terug kwam, zou kunnen zeggen: „ Heil u, o myn Vaderland! myn verblyf is het eenigste op Aarde, dat zyne gedaante en zelfs de minste voorwerpen, die my dierbaar waren, heeft behouden. Zie hier myne slaapplaats, zie daar myne geliefkoosde autours. Myne schilderyen zien er nog zoo frisch uit als ten dage toen een bekwaam konstenaar er myne woning mede versierde. Laat ons de stad eens doorgaan, laat ons naar den Schouwburg gaan; ik kan de plaats nog herkennen, waar ik voor de eerste maal de schoone tooneelstukken van Terentius en Euripides toejuichte.

Rome is slechts een groot kabinet van zeldzaamheden; *Pompeï is eene levende antiquiteit.*

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Glasgow, 12den Nov.

Ziekte in Jamaika.—Er zyn brieven van Jamaika ontvangen loopende tot den 19den September, waaruit wy met leedwezen hebben gelezen, dat in het laatste jaargetyde, die vernielende ziekte, namelyk, de koorts van dat eiland hetzelve zwaar bezocht had; zynde dezelve noodlottiger geweest, zoo wel onder de troepen als onder het volk der schepen, dan in verscheidene vorige jaargetyden. Het volgende is een uittreksel dier brieven:

Port Royal, 19den Sept.—„ De woede van de geele koorts gedurende het jaar is naauwelyks bedaarder geworden. Het eskader heeft veel geleden, byzonderlyk de Lively en Pylades; en de troepen zullen, uithoofde derzelver verliezen, inzonderheid in Spanish Town, van kwartieren veranderen. Gedurende de laatst verloopene acht maanden is er uit elk regiment, één uit de vyf als slagtoffer van deze noodlottige ziekte gevallen. De officieren zyn buiten alle evenredigheid gestorven. Het 77ste regiment, dat gescheept werd, van Stony Hill Barracks naar de Noord kant van het eiland, had slechts een officier die instaat was, om hetzelve te geleiden. Kolonel Tornhill, gouverneur van fort Charles (Port Royal) overleed op den 2den dezer, zynde de derde slagtoffer, die dezen post, in den tyd van tien maanden gekommandeerd had; hy was slechts vyf weken en drie dagen op het eiland."

„ Kapitein Forrest heeft met hem terug gebragt twee zeldzame en kostbare stukken der oudheid, welke aan hem ten geschenke gegeven waren, door den gouverneur van Secrificios (omtrent Vera Cruz) zynde twee menschelyke figuren, hebbende de hoogte van tien duimen, bestaande uit het schoonste, wit doorschynend marmer, zy zyn gegraven uit eene oude fortres of vesting, en zoo men gelooft, dan zyn zy, in de 16de eeuw aldaar begraven geworden, toen de Spanjaarden onder Cortes, te Mexiko geland waren. Kapitein Forrest heeft mede, eene aarden pan uitgebragt, van eenen circulairen vorm, omtrent 12 duimen dik, welke door de Indianen opgedolven was; tevens eene armstoel, zeer keurig bewerkt; men zegt, dat dezelve aan Monthezuma behoort had."

Wy vernemen dat er orders, van wege de Lords der admiraliteit naar Jamaika zyn afgevaardigd geworden, vernietigende de order welke zoo veel vrees onder de kooplieden verwekt had en bevelende, dat voortaan de kommunikatien tusschen Jamaika en de Zuid Amerikaansche Staten en de Spaansche bezittingen, door middel van oorlog schepen zullen geregeld worden, voor de belangens en gemakkelykheid van de Britsche kooplieden.

Het Spaansche schip Levinie, kwam op den 30sten Augustus te St. Helena, van Manilla aan, welke plaats hetzelve op den 19den April verliet, hebbende aan boord de officieren van Zyne Katolyke Majesteit's oorlog schepen de Azia, Constantia en Achilles. Het oproer des volks van deze schepen en derzelver overgave aan het Mexikaansche gouvernement zyn reeds publiek gemaakt. Het schynt dat de officieren by die gelegenheid eenigen tegenstand geboden hebben; en dat de kapitein van de Azia aan de hand door een sabelhouw is gekwetst geworden. Zy waren allen in eene boot gezet en geland op Gorguira, een der Marsansche eilanden, van waar zy naar Manilla overgebragt waren, door de Engelsche walvischvangers de Renard en Supply. Zy zyn thans naar Spanje vertrokken.

Een brief van Madrid, gedagteekend 27sten Oct. meldt dat de Officiele Gazette behelsde twee besluiten, een wegens de afzetting van M. Zea en het andere wegens de benoeming van zynen opvolger de hertog de L'Infantado, aan wien de eerste zyn portefeuille op den 24sten il, ten 10 ure s'avonds overleverde, zynde afgezet geworden op dienzelfden avond ten zeven ure. Ten 8 ure werd hy zeer vriendelyk ontvangen by den koning en de koninglyke familie en kort na 10 ure, nam hy den weg naar Madrid, alwaar hy thans woont.

Londen, Nov. 14.

Frankfort, Nov. 8—De Gazette van Athenen, welke tot den 6den Sept. loopt, geeft onder het hoofd, van Napoli, den 17den Aug. de volgende merkwaardige beschryving der wyze, op dewelke de Grieken bezit gekregen hebben, van het fort Gravosa, (Garabusa) op het eiland Candia:

„ Kapitein Marcellesi kwam heden avond van Gravosa en bragt de aangename tyding, dat ons volk zich meester gemaakt heeft van het fort, op de volgende wyze: By hunne aankomst vonden zy drie Turken diep in slaap, buiten het fort; deze krygsgevangen genomen zynde, waren verpligt, de Grieken naar de tent te geleiden, waarin de gouverneur zich bevond.

„ De Grieken dwongen hem, om het teeken te geven, waarmede hy gewoon is kennis te ge-

ven, dat hy in het fort zoo gaan, en dat de Turken die er in zyn er uit zouden komen. Het teeken was een pistool schot. Daarop gingen de Turken by de eene zyde uit en de Grieken trokken by de andere zyde binnen, en zoo maakten zy zich meester van het fort. Zy vonden op hetzelve zeventien koperen stukken geschut, zeven yzeren ditto, eene party patronen, één duizend geweren, vier honderd schepels koorn en wat ryst."

Trieste, Oct. 23.—De tydingen welke van alle kanten aangebragt worden wegens het tooneel des oorlogs, komen te zamen neder, dat de vyfde veldtogt ten voordeele van de Grieken geëindigd is. Het beleg van Missolonghi heeft dit jaar even als het vorige, een gantsche leger der barbaren gekost: en deze plaats gedurig uit zee van alles voorzien wordende, zoo mag men dezelve als buiten alle gevaar aanmerken. Redschid Pacha wordt in den rug gedreigd door Karaiskaki, wiens korps dagelyks vermeerderd wordt door Epiriotsche en Albanische kristenen, die van de Turken weggeloopen zyn, om dat zy hunne soldy niet ontvingen. De Grieksche vloten zyn meesters op zee; wanneer eene Turksche of Egyptische vloot op zee gezien wordt, zoo is dezelve altyd vlugtende, met al de zeilen op.

Zante, Oct. 20.—Na de vernieling van de Union dyk door een mynwerk, welke verscheidene honderd Turken heeft doen omkomen; en na de herovering van de Franklin battery, heeft het garnisoen van Missolonghi verscheidene uitvallen gedaan, om de nieuwe werken te vernielen. De regens die omtrent het midden van September gevallen zyn, in het moerrassige grondgebied van Missolonghi, hebben den Seraskier eene laatste poging doen maken. Deze generaal stelde zich op den 24sten September aan het hoofd van zyn leger, om een ander algemeenen aanval tegen Missolonghi te ondernemen; terug geslagen zynde met veel verlies, hervatte hy op den volgenden dag zynen aanval, maar met geen beter uitslag. Het verlies der Turken in deze twee aanvallen, wordt geschat op 2,500 man; de Grieken van deze gebeurtenis gebruik makende, hebben den vyand vervolgd en genoodzaakt het beleg optebreken.

Griekenland.—Uittreksel van eenen brief van eenen zee officier gedagteekend vóór Scio, den 4den September 1825.

"Ten opzigte van den tegenwoordigen staat van den Griekschen stryd, voor zoo verre dezelve, de laatste overwinning betreft, is het geenzints beloovende. De Turken hebben werkelyk het bezit van de gansche Morea, en hun hoofd kwartier is thans te Tripolizza, de hoofdstad; en zy kunnen met eene geringe opoffering, het gansche Griekenland overloopen, want de Grieken zyn zoo ellendig gedisciplineerd, dat zy nimmer post houden, tot dat zy op de top van eenen berg of achter een muur komen; en aangezien er elk een zyn eigen meester is, zoo loopen zy overal in verwarring, behalve naar de plaats, waar de Turken aanrukken. Maar gelukkiglyk voor de Grieksche zaak, zyn de Turken byna even afkerig om tot werkelyke middelen te komen, als de Grieken zelven; en de zaken van de Morea hebben deze laatste twee maanden stil gestaan; maar wyl de pest zich vertoont heeft, onder het leger van Ibrahim Pacha, en het gansche land in zyn omtrek arm is, zoo is het te hopen dat de pest, hongersnood en de winter voor de Grieken zullen afmaken, hetgene zy voor zich zelven nimmer zouden gedaan hebben, dat is: de vernieling van het Turksche leger.

"De toestand van de Grieksche marine is geen oortje beter dan die van het leger, niettegenstaande de gunstige berigten welke men alle dagen in de nieuwspapieren leest, van schitterende en beslissende zee gevechten. De twee vloten zyn byna altyd in gezigt van elkander, maar zy naderen nimmer, by geen geval, binnen den afstand van een kanon kogel; en schoon er dikwyis, wederzydsche kannonade tusschen haar plaats grypen, geschied het altyd op een te zeer verren afstand, dat hetzelve geen kwaad kan doen; en de Turksche vloot is te Rhodes terug gekeerd, zonder eenige schade geleden te hebben gedurende derzelver zomer veldtogt.—De eenige uitzondering van alle deze kortswylen is te vinden in den persoon van Canaris, de onverzaagde bevelhebber van eenige brandschepen, die in den loop van den stryd, met eigene handen, geheel vernield heeft, twee Turksche linie schepen en verscheidene fregatten; en heeft daden van dapperheid uitgevoerd, wier weerga in geene jaarboeken van krygsvoering aangeteekend gevonden worden. Hy is nog, uithoofde van nyd over zyne groote daden en geluk, een zeer arm en onaanzienlyk persoon; en hy is verpligt, om rond te zwerven van het eene Grieksche eiland naar het andere, om eenige oude vaartuigen af te bidden, om dezelven in brandschepen te veranderen; en de eenige voorwaarde dat hy met het gouvernement gesloten heeft, is om in geval van zyn sneven, voor zyne vrouw te zorgen. Hy heeft veel geleden in de slagting van Ipsara, van welke plaats, hy een inboorling is, en hy zal nimmer vergeten, de lessen die hy aldaar van de Turken geleerd had. Wy hebben thans vernomen, dat hy beproefd had, om de schepen die te Alexandrie liggen te verbranden, en toen dat het hem zou de gelukken, werd hy verhinderd door eenen schielyken tegenwind; maar deze zelfde onderneming, in zoo eene ontoegankelyke haven als Alexandrie, zal hem met onsterfelyken roem bekroonen."

Londen, Nov. 11

Een brief van Madrid van den 1sten November meldt het volgende: de eerste stap die de hertog de L'Infantado gedaan had, was om de dokumenten betreffende de conspiratie van Bessieres te onderzoeken. Hy vond onder de officiele papieren van den gewezen minister Zea, eene order van den koning, om veertien andere personen te laten arresteren, waaronder vier bisschoppen begrepen waren. De Heer Zea ondervraagd zynde wegens zyne nalatigheid in dit geval, heeft geantwoord, dat in zoodanige gewigtige omstandigheden vele moderatie noodzakelyk was.

Generaal Roche, afgezant van de Grieksche kómmitté te Parys, die in die hoedanigheid geprotesteerd heeft, tegen de Protectoraat van Engeland, is op Donderdag ll. te Parys aangekomen.

Duitsche nieuwspapieren zyn tot den 7den en Brusselsche tot den 11den op gisteren avond ontvangen geworden. Volgens berigten van Alexandrien en Konstantinopolen vernemen wy, dat tot op den 29sten September noch de Turksche noch de Egyptische vloot, van Alexandrien vertrokken zyn. De troepen welke zy aan boord zullen nemen beloopen op 12,000 man, welke door eenen Mameluk, die zich in den Franschen dienst zeer onderscheiden heeft, zullen gekommandeerd worden.

Den 27sten January 1826.

VERMITS de Compagnieschap, bestaan hebbende tusschen THS. JUTTING & J. H. APITSZ onder de Firma van APITSZ & Co. met ultimo December 1825 is opgehouden en vernietigd geworden, zoo worden al de genen die aan hen mogten verschuldigd zyn, by deze verzocht om zonder uitstel aan gemelden Heer TH. JUTTING die met de liquidatie hunner zaken belast is, hunne rekeningen te komen afbetalen; en daar ten overvloede van heden af, nog drie maanden tyds tot dat einde zal verleend worden, zoo zullen tegen al de nalatigen zonder uitzondering, na verloop van den hierby bepaalden tyd van uitstel, middelen van regten gebezigd worden; terwyl een iegelyk die van hen iets te vorderen hebben, verzocht wordt, zyne pretentie ten spoedigste inteleveren.

APITSZ & Comp.

Den 27sten January 1826.

DE ondergeteekenden maken by deze aan het Publiek bekend, dat de Yzer Winkel, eer tyds geaanteerd hebbende onder de oude Firma van APITSZ & Co. door hen met primo dezer maand voor hunne rekening is overgenomen, en onder de Firma van JUTTING & DE VEER zal worden voortgezet.

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, JR.

Den 27sten January 1826.

DE Brief onder het adres van *C. F. van Casteren* in de Courant van den 21sten dezer geplaatst als *C. van Kasteren*, is door den ondergetekende tegen betaling van een reaal ontvangen, en kan niet nalaten de Commies belast met de Posteryen aantemanen, in het vervolg zyne, op het Post Kantoor zich bevindende brieven conform hun adres in het Weekblad aan te kondigen.

C. F. VAN CASTEREN.

☞ *Wy hebben de hierbovenstaande advertentie ontvangen, en moeten er op aanmerken, dat wy de namen volgens de aan ons opgegevene brieven lyst geplaatst hebben.*

Lyst der sedert den 20sten tot den 27sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Bregito Antonio	Maria Marta Dominicq
Josef Arano	Susanna Daal
P. E. Curiel	M. H. Bislik
Dionisio Ochoa	J. Henriquez
Moses de Ab. Delima	G. P. Mushart
Anadreyeta Rusman	Emanuel Verhelst
Moses Penso	F. P. Montes
A. Rod. Acosta	Guillermo Laba
Magdalena Briel	Juana Senior
Maria Lemget	Sica Thielen
Saturnim Salazar	Lucie Arends
Fournier	Maria Marta Cresto
G. E. Dejongh	Rafael Sanchez
Eugenio Perozo	Willemina Roemer
Anna Felipe Huyo	Mr. Lloyd
E. de D Lopes Fonseca	A. S. Jones
Jose Fraginals	O. Davales
Ester de Jb. Henriquez	J. A. de Echenegusia
Anna Bergenmaend	J. B. Lorea
Hendrina Plyn	Barien
J. M. Hidalgo	W. Rahlf
Leonora Alber	Petronella Ladera
Domingo Espaiza	D. E. Dorei
Lea de Jb. Henriquez	Joan Gumcaga
Daniel Finey	Jutien Bm. Dewert &co.
Janitje Depool	David Dofalie
Martina	Marta Cat. Cruger
Rigaud	Alexander Evertsz
Jose J. de Altelaguirre	Marita Brugman.
Martina Simon	Guillaume Alvertis
Mar. G. Bastian	M. C. Henriquez
Anna F. Heis	Alibera Taibarra en casa de Salazar
Joana Teslar	Rachel Maduro (alias) Key Tutuchi
Sebastian Arteaga	Magdalena Maduro
Mateo del Rio	R. Hoheb
Raf. Mart. Christians	Gregorio Cabrera
Sebel Bares	J. E. Echezuria
Catryn Quast	
Maria Lopes	

Curaçao den 27sten January 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

January 27, 1826.

FOR PUERTO CABELLO,

THE SCHOONER

CORNELIA.

Will sail on Wednesday the 1st February, if sufficient freight should offer. For Freight or Passage, apply to the captain on board or at his house in Pietermaay

JOSEPH MOLLER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

21. golet Adm. van der Capellen, Pontiliers, Martinique
—— Dos Amigos, Rodriguez. Coro
—— Cornelia, Moller, Puerto Cabello
24 bark Maria Manuela, Fernandez, Coro
—— Fanfan, Laclé, Aruba
25. golet Betsy, Gaerste, jr dito
—— Groot Maria, Sicard, Maracaybo
26. —— Mathilda, Briché, St. Thomas
—— Caraqueño, Remieres, Coro
27. —— Maria, Van Luyck, St. Thomas
—— Maria Carolina, Marconier, La Guayra

UITGEKLAARD—JANUARY.

23. golet Neptunes, Bailey, New York
schip Douglass, Fowler, dito
24. bark Aimable Soledad, Marero, Coro
25. —— Eliza, Cooke, St. Thomas
—— Dos Amigos, Rodriguez, Coro
26. bark Fanfan, Laclé, Aruba

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 29sten January. ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op verleden Maandag avond, omtrent kwartier over negen ure is op dit eiland eene schok van aardbeving gevoeld geworden. Volgens ingewonnen informatie, is dezelve op de eene plaats vrÿ harder dan op de andere geweest; en weer op andere plaatsen is dezelve volstrekt niet gevoeld geworden. Dit zou men kunnen toeschrÿven aan ongewoonte van zoodanige gevallen, wÿl bÿna op eene en derzelfde plaats de schok door eenige Spanjaarden gevoeld en daarentegen, door de inboorlingen niets ondervonden werd. Men zegt dat op het westelÿke gedeelte van het eiland en op hoogtens de schudding en het gedruis de zwaardste waren. Wÿ zÿn door de vriendelÿkheid van den churugÿn die op dien avond de wacht had op het Hospitaal, begunstigd geworden, met eene beschrÿving van zÿne gewaarwording op dat oogenblik, hetwelk hier op ter neder komt:

"In den avond van den 23sten dezer, kwartier over negen uur in de apotheek bezig zÿnde met lezen, hoorde ik op het onverwachts een gedruis als dat van een zwaar rÿtuig, hetwelk zich in de verte deed hooren; het kwam allengs nader bÿ; op eens hoorde ik een zeer sterk gedruis onder mÿne voeten diep in den grond; ik wilde opstaan doch ik moest mÿ ergens aan vast houden, om niet te vallen, alzoo ik zeer duizelig werd; de grond waarop ik stond, scheen mÿ toe, zich te bewegen. Op hetzelfde oogenblik kwam een der oppassers uit de zieken zaal naar mÿ toe, en vroeg mÿ, of ik ook iets vernomen had, want dat de zieken op de bovenste achterste verdieping, alle zeer ontsteld naar beneden waren geloopen; ik begaf mÿ dadelÿk tot hun, en zÿ verklaarden mÿ allen eenparig, dat zÿ op het onverwachts een sterk gedruis gehoord hadden, als dat van een sterken wind, waarop zÿ een sterke schudding gevoeld hadden, zoo dat hunne veld ezels zich zeer duidelÿk hadden bewogen."

Er hebben onlangs te Maracaÿbo onlusten plaats gehad, veroorzaakt door eenige oude vrouwen en eenige misnoegde Spanjaarden. Dezelven zÿn echter onmiddelÿk gestild geworden; en het volk was zoo verbitterd, toen zÿ vernamen dat eenige ondankbare ellendelingen, van voornemen waren, om het werk hunner ontevreedenheid te beginnen, door een gedeelte van de stad in den brand te steken, dat het algemeene geroep zich verheven had, om hen allen uit het land te verbannen; dit veroorzaakte gevolgelÿk de neming van verscheidene strenge maatregels, niet alleen in Maracaÿbo, maar in vele andere plaatsen; en men vermoedt, dat eene tweede akte van expulsie tegen de Spanjaarden door geheel Colombia zal plaats hebben, dewelke zÿ *zich zelven* te danken zullen hebben.

De verdere gevolgen hiervan waren dat Maracaÿbo en Coro, zich in eenen duchtigen staat van verdediging gesteld hebben.

door het op de been te brengen van nieuwe battaljons, de organisatie van de burgerÿ, versterkingen &c. Eene groote hoeveelheid krÿgsbehoeften en wapens zÿn van de eerste naar de laatste provintie gezonden geworden. Wÿ weten echter niet of deze krÿgs preparatien veroorzaakt zÿn alleenig door de voormelde insurrectie, of dat zÿ de gevolgen zyn van andere oorzaken.

Wÿ hebben de 'el Colombiano' van den 18den dezer ontvangen; dezelve behelst, behalve eenige plaatselÿke aangelegenheden, slechts de tÿding dat de president Bolivar nog op den 1sten September laatstleden te La Paz was.

Berigten van St. Thomas melden, dat Spanje erkend heeft, de leening van Engeland aan de Cortes en eene andere leening in Engeland bewerkstelligd heeft; en men zegt, met oogmerk om eene expeditie tegen Colombia uitterusten.

Hierbÿ hebben wÿ nog vernomen dat ter betaling van deze lening, de geestelÿken de helfte hunner inkomsten (vÿftien millioenen)afgestaan hebben aan hetSpaansche gouvernement.

Wÿ hebben vernomen, dat er onlangs op het gewezene Spaansche gedeelte van het eiland St. Domingo, eene ryke goud mÿn is ontdekt en reedsdrie millioenen dollars aan erts is uitgehaald geworden. Verders dat er eenige Engelschen daar naar toe vertrokken zÿn, om de bewerking van de myn te ondernemen.

De gewapende Colombiaansche brik Aguila, kapt. W. D. Anderson, is op gisteren van Puerto Cabello alhier aangekomen.—Deze brik is nog kort geleden te Jamaika geweest; en bÿ deze gelegenheid is alhier een brief van die plaats van den 2den Januarÿ, door een handel huis ontvangen geworden, waarin gemeld wordt, dat Z. M.'s brik de Merkuur, gekommandeerd door den Luitenant der Eerste Klasse Tam, op dien datum aldaar ten anker lag. Wÿ hebben tot ons leedwezen, geene verdere berigten hieromtrent kunnen vernemen.

Wy hebben *el Vigia de Puerto Cabello* ontvangen, loopende tot den 14den dezer, het eenige nieuwe artikel van eenig aanbelang welke wy in dezelve vinden, is de bevestiging der overgeve van het Kasteel van San Juan de Ulloa, welke hierop neder komt:

"Op den 19den November des morgens ging eene kommissie van het Mexikaansche gouvernement naar het Kasteel om een inventaris op te maken der krygsbehoeften en andere goederen welke in hetzelve aanwezig waren. Toen werd de Spaansche vlag nedergehaald door de Spanjaarden, die op het fort waren onder behoorlyke saluten; en de Mexikaansche troepen namen onmiddelyk bezit van het kasteel, waarop de vlag der Republiek opgehezen werd, onder herhaalde saluten en het luiden der klokken. De Spaansche troepen hebben niet het minste geëischt, alleenlyk om veiliglyk door het Mexikaansche gouvernement naar de Havanna overgezonden te worden.

"De kapitulatie behelst 14 artikelen welke nog niet bekend zyn."

Een brief van de Havanna gedagteekend in December 1825, meldt het volgende:—"Het Kasteel van San Juan de Ulloa heeft gekapituleerd met 500 man, welke in garnisoen waren, waarvan 425 van ziekte en honger omgekomen zyn; het overschot is alhier aangekomen in twee Mexikaansche oorlogs vaartuigen. De gouverneur van het Kasteel is mede aangekomen en niettegenstaande dat hy zich tot het uitterste zoo goed gedragen had, is hy zeer kool ontvangen geworden door de gezaghebbenden van dit eiland. De gouverneur was Coppinger, de laatste die te Florida was. De toestand van het Kasteel was zoo verschrikkelyk dat de verdedigers zich genoodzaakt vonden, om zich voor de laatste twee maanden met muizen en rotten te voeden; de nood was zoo hoog, dat vele schildwachten van honger op hunnen post stierven."

A small disturbance took place lately at Maracaybo, fomented by a few old women and some disaffected Spaniards. It was however instantly quelled—nay, so enraged was the populace on learning that this ungrateful beings, intended to commence the work of their disaffection, by putting a part of the city on fire, that a common cry was every where heard, calling for their expulsion. This accordingly produced several severe measures, not only in Maracaybo, but in many other places—and it is conjectured that a second expulsion act will take place against the Spaniards throughout Colombia, for which they have to thank *themselves* alone.

The further consequence is, that Maracaybo andCoro have placed themselves in a very imposing state of defense, raising new battalions, reorganizing the militia, fortifying &c. &c.—a great quantity of ammunitions of war and arms were sent from the former to the latter province. We know not, if those warlike preparations are the effects of the intended insurrection, only—or if they are the offsprings of other causes, besides.

Accounts from St. Thomas state, that Spain has acknowledged the Loan granted in England to the Cortes and has got a new Loan in England. It is said for the purpose of fitting out an expedition against Colombia.

In addition to this, we have learned that the Clergy have given in payment of said loan the half of their income (fifteen millions) to the Spanish government.

We are informed, that a rich gold mine has been lately discovered on the part of the late Spanish St. Domingo, which has produced already three millions of dollars in ore. Further it is said that some English undertakers have gone there to work on the mine.

FROM LA GUAYRA.

The Colombian privateer schooner Trinidad, capt. Johnson, from Tangiers, having returned from her cruize, reports the following, copied from her Log Book:

"On the 9th Nov. 1825 arrived at Tangiers; was visited by the harbor master, who greeted capt. Johnson on the part of the Bashaw, manifesting this latter's satisfaction, at beholding the Colombian colors waving in his port, tendering the vessel every assistance and protection in his power, and promising to interpose his good offices with the emperor, in behalf of a friendly understanding between the two governments. The Spanish and French consul, on viewing this exchange of hospitable feelings, went forward and used every exertion on their part, but uselessly, to make theBashaw treat this vessel like a rebel, the former protesting he would withdraw his credentials and return to Spain, to which the Bashaw Mahomet Umar, answered he had nothing to do with the pretensions of sovereignty on the part of Spain, and he looked upon Colombia as a free and independent nation; he subsequently ordered a display of colors on the batteries in honor of the republican; when the American and English consuls ordered their flag to be hoisted on their respective consulates; also the Swede, Dutch and Portuguese envoys. On the 13th capt J. visited the Bashaw and was handsomely treated, in consequence of the regard he has always paid to the properties of the Musselmen found on board of Spanish vessels. The emperor of Morocco was about sending some despatches to the Colombian government, when the Trinidad sailed, which will probably arrive in the brig General Soublette. A Colombian consul, is much wished for at Tangiers, by the authorities there."

LONDON, Nov. 12.

The *Courrier Francais* has the following remarks upon the important treaty concluded between Portugal and Brazil, under the mediation of this country:—

"The treaty between Portugal and Brazil, is not only an auspicious event for these two countries; it is equally so, for the whole world; and it is so, consequently, for France, who, having no longer any ground for withholding the recognition of a State acknowledged by the Mother Country, will find new channels opened for the productions of her soil and of her industry. To England, however,belongs theglory of having originated and accomplished this great object. France, condemned by her ministers to play, on every occasion, only a secondary character, has not, however, been wholly a stranger to the treaty just concluded: M. de Gestas, her Envoy, participated in the conferences between Sir Charles Stuart and the Brazilian Ministers. It is afflicting to see France thus overshadowed and anticipated by England; it is some consolation, however, to reflect, that England has set the example to Parent States of abandoning imaginary rights, which are only a burthen to those who insist upon them."

(From the Constitutionel of Monday.)

"Madrid, Oct. 27.

"PRIVATE CORRESPONDENCE.

"As soon as the dismissal of M. Zea was known at Madrid, the Royal Volunteers went in a crowd to the Cafe of the *Barrio Nuevo*, which they usually frequent, and called for loyal songs in honour of that event. However, the Commissary of the Police of that Section, apprized of their conduct, repaired to the spot, and endeavoured to prevent the singing of such songs; but his authority was despised, and the tumult constantly increasing, made the attendance of a strong detachment of troops of the line necessary to disperse the crowd. Since, and to this moment, much agitation has visibly prevailed in Madrid.

"The following is a literal copy of a letter from the *Escurial* on the evening of the 25th, and written by one of the Chiefs of the Ultra party. It will give a just idea of what we have to expect:—

'This day has been a day of rejoicing for true Royalists, friends to the preservation of our ancient monarchy; and M. Zea, who, under new names, wished to give us the old Government of the Cortes, has disappeared from the political scene. Our triumph, however, was uncertain during the whole of the 24th, for it was wished to re instate M. Zea in the person of one of his creatures; but at length our efforts, combined with those of the diplomatic agent of a Northern Court, triumphed, and the Duke Del'Infantado was placed at the head of affairs.

'The effects of this triumph begin already to shew themselves. The Canon Roxas and Chaplain of Honour Mole are recalled, and Chapron will also immediately be recalled, not to preside over the permanent Commission, which, unfortunately, no longer exists, but to take the general Commandership of Madrid, which situation will be left vacant, as General Linan will be sent to the Captain Generalship of Valencia.

'The Marquis of Zembrano has shewn himself a little too much of a partisan of reform and innovation to suit us, and we are determined to unite our efforts to get him supplanted by General Carbajal.

'As to the Minister of Finance Ballasteros, his devotion to us is well known, and we are fully aware, that if he is diverted sometimes from the line traced out for him, it is more from weakness than wickedness; but as the new direction which we hope to give to the finances, demands a firm hand, capable of appreciating with exactness the indispensable sacrifices in money which we shall be required to make, we think that M. Erro would suit better at the head of the Finances, because he would know how to manage our pence, so that we should not pay too dear for our victory.'

[Such are literally the contents of the letter I have read. You can yourself deduce the consequences.]

Nov. 14.—The bishop of Jamaica, shortly after entering on the duties of his office, baptized in a single day upwards of eighty negroes on one gentleman's estate! he is anticipating eventual success in his endeavours to Christianize the Black population.—The yellow fever is much more fatal to the troops and crews of ships at Jamaica this than at any former season. The dreadful mortality among the crew of the British sloop of war Sylia, at Carthagena, is from the same fever; in 29 days she lost her commander (Captain Russell), the first Lieutenant, three surgeons, three midshipmen, and 15 seamen.

Portsmouth, Nov 12.—*We* understand that Lord Cochrane, Marquis of Maranham, on Monday last addressed a letter to the accredited agent of the Brazilian Government in this country (Manoel Rodriguez Gameiro Paiez), to the effect, that as peace had happily been concluded between the Brazilian naval force, it was his intention, on the 10th instant, to resign the active command of his Brazilian Majesty's squadron, and therefore, the frigate Piranga, lying at Spithead, would henceforth follow the instructions given to her by the said accredited Agent. We understand that this notification has produced an order from the agent, directing captain Shepherd to sail with the Piranga under his command, on the 20th instant, for Rio Janeiro. There is now no doubt that lord Cochrane came to England with the Piranga, without any order or permission of the Brazilian government. He left Rio Janeiro with directions to prosecute the war against the Portuguese with all the means of which he could avail himself; and, that he executed these orders successfully was proved by the numerous captures he made. One of his ships alone took 90 sail of merchantmen, three ships of war, and reduced two places to submission. But, not one of the numerous captures made was ever sold, and the produce, as was expected, divided among the captors as prize money. The emperor, as he was importuned, decreed some inconsiderable sums as a "reward" of the zealous services of his squadron; but he could not be prevailed on to do more. The ships and cargoes alluded to have been locked up these two years in anticipation, no doubt, of that event which has released lord Cochrane from his engagements with the Brazilian government; which his lordship foresaw when he sailed from Maranham was hastening; and which it would appear to be his lordship's opinion, the emperor was always more desirous of accomplishing than he was to do justice to those services he was so anxious to avail himself of in effecting the "Imperial" plan. We repeat, that it is not true (as has been reiterated), that the emperor of Brazil has shown his displeasure of the marquis of Maranham by striking his name out of the list of officers in his service. The Piranga (which has been upwards of four months at Spithead) will be ready to proceed to Rio on the 20th instant. She has at present only about 150 men on board (seventy of them Portuguese), but a sufficient number, we understand, has been raised to complete her crew, who will arrive in a few days. The pay of the Brazilian seamen is from fifty shillings to five pounds per month, with a months bounty at the expiration of every twelve months.

PHILADELPHIA, Dec. 7

MESSAGE

Of the President of the United States, communicated to the Senate and House of Representatives, at the commencement of the First Session of the Nineteenth Congress.

(Continued from our last.)

Fellow Citizens of the Senate
and House of Representatives:

May not the want, in most intances, be inferred from the demand, when the service can be duly proved; and may not the last days of human infirmity be spared the mortification of purchasing a pittance of relief only by the exposure of its own necessities? I submit to Congress the expediency either of providing for individual cases of this description by special enactment, or of revising the act of 1st May, 1820, with a view to mitigate the rigor of its exclusions, in favour of persons to whom charity, now bestowed, can scarcely discharge the debt of justice.

The portion of the naval force of the Union in actual service, has been chiefly employed on three stations. The Mediterranean, the coasts of South America bordering on the Pacific Ocean, and the West Indies. An occasional cruiser has been sent to range along the African shores most polluted by the traffic of slaves; one armed vessel has been stationed on the coast of our eastern boundary, to cruise along the fishing grounds in Hudson's Bay, and on the coast of Labrador; and the first service of a new frigate has been performed in returning to his native soil, and domestic enjoyments, the veteran hero whose youthful blood and treasure had freely flowed in the cause of our country's independence, and whose whole life had been a series of sacrifices and sacrifices to the improvement of his fellow men. The visit of general Lafayette, alike honorable to himself and to our country, closed, as it had commenced, with the most affecting testimonials of devoted attachment on his part, and of unbounded gratitude of this people to him in return. It will form, hereafter, a pleasing incident in the annals of our union, giving to real history the intense interest of romance, and signally marking the unpurchasable tribute of a great nation's social affections to the disinterested champion of the liberties of human kind.

The constant maintenance of a small squadron in the Mediterranean as a necessary substitute for the humiliating alternative of paying tribute for the security of our commerce in that sea, and for a precarious peace at the mercy of every caprice of four Barbary States, by whom it was liable to be violated. An additional motive for keeping a respectable force stationed there at this time, is found in the maritime war raging between the Greeks and the Turks; and in which the neutral navigation of this Union is always in danger of outrage and depredation. A few instances have occurred of such depredations upon our merchant vessels by privateers or pirates wearing the Grecian flag, but without real authority from the Greek or any other government. The heroic strugglesofthe Greeks themselves, in which our warmest sympathies as freemen and christians have been engaged, have continued to be maintained with vicissitudes of success adverse and favorable.

Similar motives have rendered expedient, the keeping of a like force on the coasts of Peru and Chili on the Pacific. The irregular and convulsive character of the war upon the shores, has been extended to the conflicts upon the ocean. An active warfare has been kept up for years, with alternate success, though generally to the advantage of the American patriots. But their naval forces have not always been under the control of their own governments. Blockades, unjustifiable upon any acknowledged principles of international law, have been proclaimed by officers in command; and though disavowed by the supreme authorities, the protection of our own commerce against them has been made ground of complaint and of erroneous imputations upon some of the most gallant officers of our navy. Complaints equally groundless have been made by the commanders of the Spanish royal forces in those seas; but the most effective protection to our commerce has been the flag and the firmness of our own commanding officers. The cessation of the war by the complete triumph of the Patriot cause, has removed, it is hoped, all cause of dissension with one party, and all vestige of force of the other. But an unsettled coast of many degrees of latitude, forming a part of our own territory, and a flourishing commerce and fishery, extending to the Islands of the Pacific and to China, still require that the protecting power of the Union should be displayed under its flag as well upon the ocean as upon the land.

The objects of the West India squadron have been to carry into execution the laws for the suppression of the African Slave Trade; for the protection of our commerce against vessels of piratical character, though bearing commissions from either of the belligerent parties: for the protection against open and unequivocal pirates. These objects during the present year have been accomplished, more effectually than at any former period. The African Slave Trade has long been excluded from the use of our flag; and if some few citizens of our country have continued to set the laws of the Union, as well as those of Nature and Humanity, at defiance, by persevering in that abominable traffic, it has been only by sheltering themselves under the banners of other nations, less earnest for the total extinction of the trade than ours. The irregular privateers have, within the last year, been in a great measure banished from those seas; and the pirates for months past appear to have been almost entirely swept away from the borders and the shores of the two Spanish islands in those regions. The active, persevering and unremitted energy of captain Warrington, and of the officers and men under his command, on that trying and perilous service, have been crowned with signal success, and are entitled to the approbation of their country. But experience has shown, that not even a temporary suspension or relaxation from assiduity can be indulged on that station, without re-producing piracy and murder in all their horrors; nor is it probable that for years to come our immensely valuable commerce in those seas can navigate in security, without the steady continuance of an armed force devoted to its protection.

It were indeed a vain and dangerous illusion to believe that in the present or probable condition of human society, a commerce so extensive and so rich as ours, could exist and be pursued in safety, without the continual support of a military marine; the only arm by which the power of this confederacy can be estimated or felt by foreign nations, and the only standing military force which can never be dangerous to our own liberties at home. A permanent naval peace establishment, therefore, adapted to our present condition, and adaptable to that gigantic growth with which the nation is advancing in its career, is among the subjects which have already occupied the foresight of the last Congress, and which will deserve your serious deliberations. Our navy, commenced at an early period of our present political organization, upon a scale commensurate with the incipient energies, the scanty resources, and the comparative indigence of our infancy, was even then found adequate to cope with all the powers of Barbary, save the first, and with one of the principal maritime powers of Europe. At a period of further advancement, but with little accession of strength, it not only sustained with honor the most unequal of conflicts, but covered itself and country with unfading glory. But it is only since the close of the late war, that by the number and force of ships of which it was composed, that it could deserve the name of a navy. Yet it retains nearly the same organization as when it consisted only of five frigates. The rules and regulations by which it is governed, urgently call for revision, and the want of a Naval School of Instruction corresponding with the Military Academy at West Point, for the formation of scientific and accomplished officers, is felt with daily increasing aggravation.

The act of Congress of 26th May, 1824, authorizing an examination and survey of the habor of Charleston, in South Carolina, of St. Mary's, in Georgie, and of the Coast of Florida, and for other purposes, has been executed so far as the appropriation would permit. Those of the 3d of March last, authorizing the establishment of a Navy Yard and Depot on the Coast of Florida, in the Gulf of Mexico, and authorizing the building of ten sloops of war, and for other purposes, are in the course of execution; for the particulars of which, and other objects connected with this department, I refer to the report of the Secretary of the Navy, herewith communicated.

A report from the Postmaster General is also submitted, exhibiting the present flourishing condition of that department. For the first time for many years, the receipts for the year ending the 1st of July last, exceeded the expenditures during the same period, to the amount of more than forty five thousand dollars. Other facts equally creditable to the administration of the Department, are, that in two years, from the first of July, 1823, an improvement of more than one hundred and eighty five thousand dollars in its pecuniary affairs has been realized, that in the same interval the increase of the transportation of the mail has exceeded one million five hundred thousand miles, annually; and that one thousand and forty new post offices have been established. It hence appears, that under judicious management, the income from this establishment may be relied on as fully adequate to defray its expenses; and that by the discontinuance of post roads, altogether unproductive, others of more useful character may be opened, till the circulation of the mail shall keep pace with the spread of our population; and the comforts of friendly correspondence, the exchanges of internal traffic, and the lights of the periodical press, shall be distributed to the remotest corners of the Union, at a charge scarcely perceptible to any individual, and without the cost of a dollar to the public treasury.

Upon this first occasion of addressing the legislature of the Union, with which I have been honoured, in presenting to their view the execution, so far as it has been effected, of the measures sanctioned by them, for promoting the internal improvement of our country, I cannot close the communication without recommending to their calm and persevering consideration, the general principle in a more enlarged extent. The great object of the institution of civil government, is the improvement of the condition of those who are parties to the social compact; and no government, in whatever form constituted, can accomplish the lawful ends of its institution, but in proportion as it improves the condition of those over whom it is established. Roads and canals, by multiplying and facilitating the communications and intercourse between distant regions, and multitudes of men, are among the most important means of improvement. But moral, political, intellectual improvement, are duties assigned, by the horent of our existence, to social, no less than to individual man. For the fulfilment of those duties, governments are invested with power; and to the attainment of the end, the progressive improvement of the condition of the governed, the exercise of delegated power, is a duty as sacred and indispensable, as the usurpation of power not granted is criminal and odious. Among the first, perhaps the very first instrument for the improvement of the condition of men, is knowledge; and to the acquisition of much of the knowledge adapted to the wants, the comforts and enjoyments of human life, public institutions and seminaries of learning are essential. So convinced of this was the first of my predecessors in this office, now first in the memory, as, living, he was first in the hearts of our country, that once and again in his addresses to the Congresses, with whom he co-operated in the public service, he earnestly recommended the establishment of seminaries of learning, to prepare for all the emergencies of peace and war—a national university, and a military academy. With respect to the latter, had he lived to the present day, in turning his eyes to the institution at West Point, he would have enjoyed the gratification of his most earnest wishes. But, in surveying the city which has been honoured with his name, he would have seen the spot of earth which he had destined and bequeathed to the use and benefit of his country, as the site for an university, still bare and barren.

In assuming her station among the civilized nations of the earth, it would seem that our country had contracted the engagement to contribute her share of mind, of labour and of expense, to the improvement of those parts of knowledge which lie beyond the reach of individual acquisition; and particularly to geographical and astronomical science. Looking back to the history only of the half century since the declaration of our independence, and observing the generous emulation with which the governments of France, Great Britain, and Russia, have devoted the genius, the intelligence, the treasures of their respective stations, to the common improvement of the species in these branches of science, is it not incumbent upon us to inquire, whether we are not bound by obligations of a high and honourable character, to contribute our portion of energy and exertion to common stock! The voyages of discovery, prosecuted in the course of that time, at the expense of those nations, have not only redounded to their glory, but to the improvement of human knowledge. We have been partakers of that improvement, and owe for it a sacred debt, not only of gratitude, but of equal or porportional exertion in the same common cause. Of the cost of these undertakings, if the mere expenditures of outfit, equipment, and completion of the expeditions, were to be considered the only charges; it would be unworthy of a great and generous nation to take a second thought. One hundred expeditions of circumnavigation, like those of Cook and La Perouse, would not burden the exchequer of the nation fitting them out, so much as the ways and means of defraying a single campaign in war. But if we take into the account the lives of those benefactors of mankind, of which their services in the cause of their species were the purchase, how shall the cost of those heroic enterprises be estimated? And what compensation can be made to them, or to their countries for them? Is it not by bearing them in affectionate remembrance? Is it not still more by imitating their example? By enabling countrymen of our own to pursue the same career, and to hazard their lives in the same cause?

In inviting the attention of Congress to the subject of internal improvements upon a view thus enlarged, it is not my design to recommend the equipment of an expedition for circumnavigating the globe for the purpose of scientific research and inquiry. We have objects of useful investigation nearer home; and to which our cares may be more beneficially applied. The interior of our own territories has yet been very imperfectly explored. Our coasts along many degrees of latitude upon the shores of the Pacific ocean, though much frequented by our spirited commercial navigators, have been barely visited by our public ships. The River of the West, first fully discovered and navigated by a countryman of our own, still bears the name of the ship in which he ascended its waters, and claims the protection of our armed national flag at its mouth. With the establishment of a military post there, or at some other point on that coast, recommended by my predecessor, and already matured in the deliberations of the last Congress, I would suggest the expediency of connecting the equipment of a public ship for the exploration of the whole north west coast of this continent.

(To be continued.)

Den 12den January 1826.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende Esther Weduwe van Abraham van Jacob Jesurun, roept mits deze op, aan de zoodanigen, welken in leven van wylen haren gemelden Echtgenoot, Goud en Zilverwerk, Juwelen en Kleinodjen verpand hebben, dezelven vóór of uiterlyk op den 28sten dezer onder betaling van kapitaal en interessen te komen aflossen; daar de ondergeteekende zich in cas contrarie verpligt zal vinden, by requeste aan den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie alhier te adresseren, ten einde verlof te bekomen, dezelven voor rekening van de respective eigenaren der verpande goederen, ten overstaan van Edele Achtbare Raden Commissarissen uit gemelden Raad, op Publieke Opveiling te doen verkopen.

ESTER Wed. de ABM. DE JB. JESURUN.